

ĐI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

TỔNG NGỌC HÂN

BÊN KIA DÒNG SÔNG MỸ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

TÓNG NGỌC HÂN

BÊN KIA DÒNG SÔNG MÂY

Truyện ngắn

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thịnh

Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Diên (Trần Quang Diên)	<i>Trưởng ban</i>
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô	<i>Phó Trưởng ban</i>
	<i>Thường trực</i>
3. TS. Trịnh Thị Thùy	<i>Phó Trưởng ban</i>
4. Nhạc sĩ Nông Quốc Bình	<i>Ủy viên kiêm Giám đốc</i>
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính	<i>Ủy viên</i>
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam	<i>Ủy viên</i>
7. ThS. Vũ Công Hội	<i>Ủy viên</i>
8. ThS. Phạm Văn Trường	<i>Ủy viên</i>
9. ThS. Nguyễn Nguyên	<i>Ủy viên</i>
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích	<i>Ủy viên</i>

Giám đốc

Nhạc sĩ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sĩ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tỉnh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy

giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chỉ đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO
TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Diên

Phó Chủ tịch Thường trực

Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BÊN KIA DÒNG SÔNG MÂY

Ông quyết định lên Sa Pa vào những ngày rét đậm. Dù đường cao tốc đã xong và thẳng con rẻ nhiệt tình đề xuất ý kiến lái ô tô đưa ông và hai người bạn già nữa lên Sa Pa nhưng ông không đồng ý. Bởi cái thú đi tàu từ thuở nào đã ngấm vào máu thịt ông. Mà là tàu ngày cơ. Tàu chậm. Rền rí một ngày đằng đằng tê chân, mồi gói vì ngồi yên một chỗ trên ghế cứng, nhức đầu nghe dân tình bàn tán việc đời. Kệ, ông và các bạn đã quyết định rồi. Ấy thế, một ông, tàu vừa đến Yên Bái là đã rớt ráo chuyển sang khoang nằm của nhân viên nhà tàu. Ông này cựu chiến binh, còn một mảnh đạn trong đầu gói chưa gấp ra được thì phải. Ông thứ hai cũng trụ hạng được đến ga Bảo Hà thì chuyển nốt. Thế là còn mình ông.

Cuộc gọi thứ năm của bà nhà ông, léo nhéo có tiếng thằng cháu nội năm tuổi bên cạnh, ông ơi con nhớ ông lắm. Ông tếu táo, mày nhớ hay bà mày nhớ.

Một cậu tre trẻ ngồi cạnh ông từm từm cười. Còn một ga nữa là đến Lào Cai thôi. Bà lu loa lên như thể cháy nhà, rằng ông quên quyển sổ tay và cây bút bi ở nhà rồi. Gớm chết, bút sách mua đâu chả được. Bà sồn sồn, dung mà sổ ấy ông ghi chép cẩn thận những thứ tôi dặn ông mua sắm về. Ông làm ra vẻ mình còn thông tuệ lắm. Tôi nhớ hết bà ạ. Bà giãy nảy, vẻ không tin. Ông nhắc lại tôi xem nào. Ông thông thả, ở chợ Cốc Lếu thì mua cái này cái kia, ở Sa Pa thì mua cái kia, cái này... Bà bảo tốt, trí nhớ ông vẫn đạt năm mươi phần trăm, nhưng số lượng là chưa chuẩn và ba hôm nữa là ông quên sạch. Ông đĩnh chính. Bốn hôm chứ. Bà rạch ròi, chính xác là ba hôm rưỡi. Tàu chuẩn bị vào ga thì bà lại nhắc. Nhớ là giáo cỏ lam bảy lá nhé. Ông ừ à, biết rồi càng nhiều lá càng tốt. Bà lại dặn thêm, phải là tam thất Hoàng Liên đen thật đen đấy nhé. Ông gắt khế. Biết rồi, tam thất chả đen thì cái gì đen, người ta đã bảo đen như củ tam thất mà lại. Bà dặn thêm, mùa này, cái củ ngọc cầu hay ngọc cầu gì đó người ta bán nhiều lắm, mua một ít về cho chồng dì Thơ ngâm rượu, rồi hai anh em uống chung. Ông ngượng quá, nói át đi. Thôi, tôi biết hết cả, nhớ hết cả rồi, tôi sẽ mua tất cả, bà đừng gọi nữa nhé. Ông tắt máy, bụng nghĩ. Tinh vi đến thế là cùng, cả đời chả đi Sa Pa lấy một lần, chỉ nghe qua con gái và con rể kể mà cứ làm như tỏ tường lắm.